

CRĂINICENI – JUDEȚUL BOTOȘANI UN REPER GEOGRAFIC ȘI DE SUFLET ÎN ORTODOXIA ROMÂNĂ

STELIANA BĂLTUȚĂ

În Repertoriul Arheologic al județului Botoșani, Crăiniceni apare ca “sat desființat și înglobat în satul Horodiștea, com. Păltiniș în 1968; mențiuni documentare 1436 – 1442; 1645 și pe o hartă din 1835. În punctul Sub Dealul Crucii s-au descoperit fragmente ceramice de secol XVII-XVIII. Într-un alt punct din S-S-E s-au găsit fragmente ceramice din a doua jumătate a secolului al XIV-lea și secolele XVII-XVIII. Este foarte posibil ca în această zonă a satului să fi existat vatra vechiului sat Crăiniceni.”¹

Satul a fost în toamna anului 2003 – 6 septembrie, locul unei noi sărbători a ortodoxiei române. A fost binecuvântat și acest colț de țară românesc.

Lumina candelii nestinse ne arată că Sfânta Treime (care este și hramul bisericii din sat) veghează și ne ocrotește și prin sfinții care au trăit ca oameni, chiar în zilele noastre. Aceste semne trebuie să ne întărească credința.

“Preacuviosul Ieroschimonaș Ioan Iacob s-a născut la 23 iulie 1913 înainte de vâltoarea primului război mondial, în comuna Horodiștea (azi Păltiniș), satul Crăiniceni, Județul Botoșani”.

Pentru că s-a născut la numai 3 zile după Sfântul Ilie va purta numele profetului; de la botez până în 1936.

Mama Ecaterina îmbolnăvindu-se, a murit când copilul avea doar 6 luni. În 1916 a rămas și fără tată, care a căzut pe front. Micuțul Ilie rămas orfan a fost luat de bunica Maria care-l va crește până în anul 1924, în casa sa (cu o cameră și tindă).

Începând școala în Crăiniceni în 1920 și după moartea bunicii, a fost luat în grijă de unchiul Alecu Sandu, care l-a susținut pe “Iluță” de la vârsta de 11 ani să continue gimnaziul “Mihail Kogălniceanu” din Lipcani – Hotin, apoi liceul “Dimitrie Cantemir” din Cozmeni-Cernăuți, absolvind după încheierea bacalaureatului din vara anului 1932.

¹ Alexandru Păunescu, Paul Șadurschi, Vasile Chirica, Repertoriul Arheologic al Județului Botoșani, vol. II, București, 1976. p. 324

Într-o duminică a anului 1933, îi este iluminată calea și deschisă definitiv către “Iogodna” cu Iisus Cristos, astfel că la 8 aprilie 1936 a fost călugărit cu numele de Ioan în biserica Mănăstirii Neamț unde va face multă ascultare. Acesta este și anul când flacăra puternică a credinței, îl călăuzește către Țara Sfântă pentru a fi aproape de locul unde Iisus Hristos a trăit ca OM și DUMNEZEU de la NAȘTERE la ÎNVIERE.

În 1952 “se oprește la Mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul” așezându-se după un an în Chilia Sfânta Ana, unde “s-a nevoit” până la săvârșirea sa din viața pământească, simțind dinainte ziua adormirii sale, pe care a însemnat-o pe peretele peșterii – 5 august 1960 (la vârsta de 47 de ani)”.

Așa cum Dumnezeu pregătește sfinților semne ale trecerii prin viața de om, la fel a fost și cu Sfântul Ioan Iacob, care dezgropat în 1980 din mormântul său aflat în pustiul Hozevei în stâncă la o înălțime de 7 m, a fost găsit cu trupul neatins de putreziciune.

Sinodul Bisericii Ortodoxe Române l-a canonizat pe Cuviosul Ioan Iacob în anul 1992, pomenirea sa făcându-se în ziua de 5 august în fiecare an de acum peste timp.

Având binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Prefectura județului Botoșani prin însuși prefectul său domnul Costică Macaleți, Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național – director doamna Dana Pietrariu, Muzeul Județean Botoșani – director doamna Lucica Pârvan, Protopopiatul Darabani, Parohia “Sfânta Treime” Crăiniceni preot Vasile Șusu, Primăria Păltiniș au demarat în luna iulie 2003 lucrările de reconstruire și reconstituire a casei unde Sfântul Ioan Iacob de la Neamț – Hozevitul, copil fiind a locuit între anii 1913 – 1924 cu bunica, așa cum a scris în versurile sale:

“Părinții mei săracii,
De timpuriu s-au stins,
Și eu, fiind prea fraged
Atuncea nu i-am plâns

.....
Căci Domnul rânduise
Bunica să mă crească
Să-mi fie ea și tată
Și maică pământească”.

Spre această ZIDIRE a casei, a pornit ca o mare, gândul și fapta sutelor de persoane.

“Pomenesc, așadar, numele a o parte din cei care au contribuit la împlinirea frumosului gând: domnul Cornel Tomescu de la S.C. Codin”, domnul Mihai Peiu de la Filiala Suceava a Societății de Construcții Feroviare, domnul Vasile Gherase de la Drumuri Naționale, domnul Mihai Bradu de la RESTACO Suceava. Arhitectul Mihai Mihăilescu a proiectat ansamblul. Părintele Mihai Mihoc directorul Seminarului de la

Neamț a oferit șindrila. Lucrările au fost sprijinite și de domnul Mihai Vrăjitoru de la S.C. Conrec, o mână de ajutor întinzând și S.C. MINDO Dorohoi. Domnul Alexandru Sandu, consilier la Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a fost “diriginte de șantier”.

Măicuțele de la Agafton în frunte cu maica stareță au oferit lemnăria², piese de mobilier și de uz casnic. Căsuța mică reconstruită se proiectează pe lunca Prutului unde cerul parcă se unește cu apa încadrându-se în natura dumnezeiește creată.

La reconstituirea interiorului care a conturat altădată personalitatea copilului Ilie (astăzi Cuviosul Ioan) a contribuit cu obiecte întreg satul Crăiniceni și unii mireni din satele Rediu și Ivancăuți.

Părintele Vasile Șuşu tânăr dar cu har, păstorind în Crăiniceni, a știut să mobilizeze pe săteni și i-a făcut să înțeleagă că nașterea Cuviosului Iacob aici, a fost un semn de binecuvântare.

Trebuie spus că părintelui i-au stat aproape în această împlinire, familii exemplu pentru credincioși (familia dascălului Ioan Sârbu, a episcopului Viorel Balahura).

Atmosfera casei, cu obiecte din donația gospodarilor a fost atât de vie, încât la sfințirea din sâmbăta lui 6 septembrie 2003, ne-a creat impresia că, în orice moment, copilul Ilie (azi cuviosul Ioan) ar fi putut să apară lângă bunica torcând firul și vorbind despre ce scrie în Cartea Sfântă. Minunata zi de sfințire a Casei “Sfântul Ioan Iacob Hozevitul”, din toamna anului 2003, de către un mare sobor de preoți cu Înalt Prea Sfințitul Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, nu trebuie să rămână doar ca o amintire a unei însorite zile de 6 septembrie.

În veacul vecilor a fost să fie, ca satul Crăiniceni al comunei Păltiniș din județul Botoșani să rămână un reper geografic și de suflet pentru ortodoxia română.

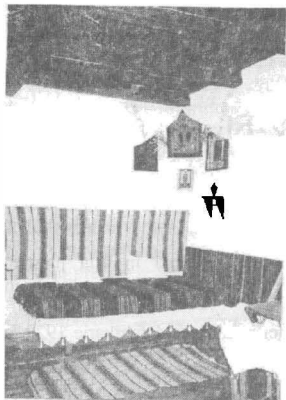
² Traian Apetrei, “Avem nevoie de modelul vieții sfinților”, în VIAȚA (Săptămânal de opinii și comentarii) nr. 153, 11 – 17 septembrie 2003, pag. 4.

**Casa reconstruită "Sf. Ioan Iacob-Hozevitul"
După sfințirea din 6 septembrie 2003**

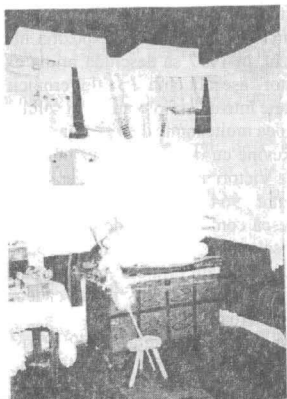
**Sfințirea casei Cuviosului Ioan Iacob-Hozevitul
(Foto - Traian Apetrei)**

**Interior cameră
Casa "Sf. Ioan Iacob-Hozevitul"**

Tinda Casei "Sf. Ioan Iacob-Hozevitul"

**Interior cameră
Casa "Sf. Ioan Iacob-Hozevitul"**